RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 111.505 van 15 oktober 2002
in de zaak A. 118.969/XII-3503.

In zake : Joannes DEDULLEN,
die woonplaats kiest bij
advocaat M. Levrie,
kantoor houdende te Antwerpen,
Frankrijklei 93

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door de gouverneur van de provincie Antwerpen.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Joannes Dedullen op 30 maart 2002 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van het besluit van 4 februari 2002 van de gouverneur van de provincie Antwerpen waarbij de schorsing van 23 februari 2001 van zijn vergunningen tot het voorhanden hebben van vuurwapens met ingang van 2 december 2001 wordt verlengd met een jaar;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgesteld door eerste auditeur-afdelingshoofd P. De Wolf;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 28 juni 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 3 september 2002;

Gehoord het verslag van staatsraad J. Lust;

Gehoord de opmerkingen van advocaat K. Wauters, die loco advocaat M. Levrie verschijnt voor verzoeker;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd P. De Wolf;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat aan verzoeker vergunningen zijn verleend tot het voorhanden hebben van vier vuurwapens; dat de gouverneur van de provincie Antwerpen bij besluit van 2 december 1999 de vergunningen schorst voor een periode van een jaar ; dat de gouverneur deze schorsing op 23 februari 2001 verlengt met een jaar; dat op 4 februari 2001 de gouverneur de schorsing van 23 februari 2001 verlengt met een jaar, met ingang van 2 december 2001;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de nietigverklaring van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende, met betrekking tot de tweede voorwaarde, dat verzoeker een viervoudig nadeel aanvoert; dat hij in de eerste plaats doet gelden dat, aangezien de schorsing slechts mogelijk is ingeval het gebruik van wapens de openbare orde kan verstoren, de schorsing “intrinsiek een zwaar waardeoordeel in[houdt] over de persoonlijkheid van verzoeker”, een stempel op hem drukt en zijn reputatie binnen de maatschappij aantast; dat hij ten tweede betoogt dat verwerende partij een aantal fundamentele beginselen van de rechtsstaat heeft geschonden, “waardoor verzoeker

zich terecht fundamentele vragen stel[t] over de werking van het overheidsapparaat"; dat nog wordt geargumenteerd, ten derde, dat het bestreden besluit slechts een jaar geldt en dat er een "grote kans" bestaat dat de Raad van State de vordering tot vernietiging zonder voorwerp zal verklaren "daar op de dag van de beoordeling het besluit reeds geen uitwerking meer zal hebben"; dat verzoeker er ten vierde op wijst dat het bestreden besluit hem belet zijn geliefde schietsport uit te oefenen;

Overwegende dat als het waar zou zijn, zoals verzoeker beweert, dat de schorsing van de wapenvergunningen een odium op hem laadt, hij dan al sinds december 1999 met een dergelijk odium beladen is; dat de bestreden beslissing immers de tweede verlenging is van een schorsing die voor het eerst werd opgelegd bij besluit van 2 december 1999; dat in dit licht te dezen alleen rekening kan worden gehouden met de eventuele bijkomende stigmatisering die verzoeker specifiek ten gevolge van -nu reeds- de derde schorsing van zijn wapenvergunningen heeft geleden; dat de Raad van State op grond van de hem voorgelegde gegevens die bijkomende aantasting van verzoekers reputatie, als ze al bestaat, in ieder geval geen zodanig gewicht kan toekennen dat zij de kwalificatie ernstig verdient; dat het eerste nadeel derhalve niet voldoet;

Overwegende dat verzoeker in het tweede nadeel bekritiseert dat de hoorplicht is miskend, dat de verwerende partij niet het definitief advies van de procureur des konings heeft afgewacht, dat de motivering van het besluit niet deugt en dat er retroactieve werking aan de beslissing is verleend; dat die uiteenzetting wezenlijk de eerste grondvoorwaarde betreft, namelijk het aanvoeren van ernstige middelen; dat zij als zodanig niet het bestaan van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel bewijst;

Overwegende dat in principe een annulatieberoep niet zonder voorwerp valt omdat de geldingsduur van het besluit waartegen het is gericht, verstreken is ten tijde van de uitspraak; dat in beginsel evenmin de verzoeker zijn belang verliest doordat het besluit waartegen hij opkomt, en waarvan hij de uitvoering heeft moeten ondergaan, op het moment van de uitspraak is uitgewerkt; dat de "grote

kans" waarop verzoeker zijn derde nadeel steunt dan ook voor onbestaande, minstens voor al te hypothetisch moet worden gehouden;

Overwegende, ten slotte, dat de tijdelijke onmogelijkheid om een hobby of vrijetijdsbesteding uit te oefenen geen nadeel oplevert dat de voor een schorsing vereiste graad van ernst vertoont, behoudens misschien in bijzondere en uitzonderlijke omstandigheden waarvan het bestaan aan de hand van concrete en verifieerbare gegevens dient te worden aannemelijk gemaakt en die te dezen niet zijn aangetoond;

Overwegende dat niet blijkt dat verzoeker door het bestreden besluit het slachtoffer dreigt te worden van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel; dat niet aan de tweede grondvoorwaarde voor een schorsing is voldaan; dat deze vaststelling volstaat om de vordering te verwerpen,

B E S L U I T :

<u>Artikel 1</u>.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

<u>Artikel 2</u>.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op vijftien oktober 2002, door :

de HH.	J. LUST,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
	F. BONTINCK,	toegevoegd griffier.

De griffier,	**De voorzitter,**
F. BONTINCK.	**J. LUST.**